

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Łodko

w sprawie z wniosku obwinionej **r.pr. A. B.**

o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego – Izby Dyscyplinarnej z dnia 16 stycznia 2020 r., sygn. II DSI 49/19 oddalającym kasację obrońcy obwinionej od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych z dnia 28 stycznia 2019 r., sygn. [...], po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 14 grudnia 2020 r., wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. a contrario

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 14 lipca 2020 r. r.pr. A. B. złożyła wniosek, kierowany do Sądu Najwyższego – Izby Karnej, o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Najwyższego – Izby Dyscyplinarnej z dnia 16 stycznia 2020 r. w sprawie o sygn. II DSI 49/19 wraz wnioskiem o wstrzymanie wykonania orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych z dnia 28 stycznia 2019 r., sygn. (...) oraz jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, względnie umorzenie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zawarty we wniosku o wznowienie postępowania, wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych z dnia 28 stycznia 2019 r., sygn. (...), nie zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie i piśmiennictwie utrwalony jest pogląd, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k., stosowanego odpowiednio również w postępowaniu wznowieniowym (art. 545 § 1 k.p.k.), jest dopuszczalne jedynie wyjątkowo, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności świadczących o tym, że wykonanie takiego orzeczenia pociągnęłoby za sobą dla skazanego (obwinionego) wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Co więcej, wniosek powinien zawierać dodatkową argumentację wskazującą na duże prawdopodobieństwo zasadności podniesionych w skardze kasacyjnej (wniosku o wznowienie) zarzutów (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 października 2004 r., V KK 282/04, R-OSN KW 2004, poz. 1725; z dnia 25 stycznia 2006 r., V KK 476/05, R-OSN KW 2006, poz. 196 oraz z dnia 19 sierpnia 2009 r., IV KO 103/09).

Tymczasem, oprócz zgłoszenia przedmiotowego wniosku, pismo owych szczególnych okoliczności nie zawiera, nie ma w jego treści jakichkolwiek argumentów przemawiających za jego uwzględnieniem. Również ranga i charakter podniesionego we wniosku o wznowienie postępowania zarzutu, choć poważna, gdyż wnioskodawca podnosi uchybienie w postaci nienależycie obsadzonego sądu, stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą, określoną w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., nie wskazuje – w świetle przepisu art. 542 § 3 k.p.k. – na jego oczywistą trafność i w konsekwencji pozytywne rozpoznanie wniosku.

Nie przesądzając zatem na obecnym etapie postępowania ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w przedmiotowej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów orzekł jak na wstępie.